توطئه قتل عيسي

و چون عید فطیر که به فِصَح معروف است نزدیک شد، گرؤسای کهنه و کاتبان مترصّد میبودند که چگونه او را به قتل رسانند، زیرا که از قوم ترسیدند.

³ امّا شیطان در یهودای مسمّی به اسخریوطی که از جمله آن دوازده بود داخل گشت، ⁴ و او رفته با رؤسای کهنه و سرداران سپاه گفتگو کرد که چگونه او را به ایشان تسلیم کند. ⁵ایشان شاد شده، با او عهد بستند که نقدی به وی دهند. ⁶ و او قبول کرده، در صدد فرصتی برآمد که اورا در نهانی از مردم به ایشان تسلیم کند.

شام فصح

⁷امّا چون روز فطیر که در آن میبایست فِصَح را ذبح کنند رسید، پطرس و یوحنّا را فرستاده، گفت: بروید و فِصَح را بجهت ما آماده کنید تا بخوریم. به وی گفتند: در کجا میخواهی مهیّا کنیم؟ ایشان را گفت: اینک، هنگامی که داخل شهر شوید، شخصی با سبوی آب به شما برمیخورد. به خانهای که او درآید، از عقب وی بروید، ¹¹ و به صاحب خانه گویید: استاد تو رامیگوید مهمانخانه کجا است تا در آن فِصَح را با شاگردان خود بخوره بخوره داد؛ در آنجا مهیّا سازید. ¹پس رفته چنانکه به خواهد داد؛ در آنجا مهیّا سازید. ¹پس رفته چنانکه به ایشان گفته بود یافتند و فِصَح را آماده کردند.

ایشان گفت: اشتیاق بینهایت داشتم که پیش از نخمت دیدنم، این فِصَح را با شما بخورم. أزیرا به نما میگویم از این دیگر نمیخورم تا وقتی که در شما میگویم از این دیگر نمیخورم تا وقتی که در ملکوت خدا تمام شود. "پس پیالهای گرفته، شکر نمود و گفت: این را بگیرید و در میان خود تقسیم کنید. از زیرا به شما میگویم که تا ملکوت خدا نیاید، از میوه مَو دیگر نخواهم نوشید. "و نان را گرفته، شکر نمود و پاره کرده، به ایشان داد و گفت: این است نمود و پاره کرده، به ایشان داد و گفت: این است بعد آز بیا آرید. "و همچنین بعد از شام پیاله را گرفت و بجا آرید. "و همچنین بعد از شام پیاله را گرفت و شما ریخته میشود. "لیکن اینک، دست آن کسی که شما ریخته میشود. "کلیکن اینک، دست آن کسی که مرا تسلیم میکند با من در سفره است. "زیرا که بسر انسان برحسب آنچه مقد راست، میرود لیکن بیسر انسان برحسب آنچه مقد راست، میرود لیکن

¹Now the feast of unleavened bread drew nigh, which is called the Passover. And the chief priests and scribes sought how they might kill him; for they feared the people.3 Then entered Satan into Judas surnamed Iscariot, being of the number of the twelve. And he went his way, and communed with the chief priests and captains, how he might betray him unto them. And they were glad, and covenanted to give him money. And he promised, and sought opportunity to betray him unto them in the absence of the multitude. Then came the day of unleavened bread, when the passover must be killed. And he sent Peter and John, saying, Go and prepare us the passover, that we may eat. And they said unto him, Where wilt thou that we prepare?¹⁰And he said unto them, Behold, when ye are entered into the city, there shall a man meet you, bearing a pitcher of water; follow him into the house where he entereth in. 11 And ye shall say unto the goodman of the house, The Master saith unto thee, Where is the questchamber, where I shall eat the passover with my disciples?¹²And he shall shew you a large upper room furnished: there make ready. 13 And they went, and found as he had said unto them: and they made ready the passover. 14 And when the hour was come, he sat down, and the twelve apostles with him. ¹⁵ And he said unto them, With desire I have desired to eat this passover with you before I suffer: 16 For I say unto you, I will not any more eat thereof, until it be fulfilled in the kingdom of God. ¹⁷ And he took the cup, and gave thanks, and said, Take this, and divide it

among yourselves: 18 For I say unto you, I will not drink of the fruit of the vine, until the kingdom of God shall come. 19 And he took bread, and gave thanks, and brake it, and gave unto them, saying, This is my body which is given for you: this do in remembrance of me.²⁰Likewise also the cup after supper, saying, This cup is the new testament in my blood, which is shed for you. 21 But, behold, the hand of him that betrayeth me is with me on the table.²²And truly the Son of man goeth, as it was determined: but woe unto that man by whom he is betrayed!²³And they began to enquire among themselves, which of them it was that should do this thing.²⁴And there was also a strife among them, which of them should be accounted the greatest.²⁵And he said unto them, The kings of the Gentiles exercise lordship over them; and they that exercise authority upon them are called benefactors.²⁶But ve shall not be so: but he that is greatest among you, let him be as the younger; and he that is chief, as he that doth serve.²⁷For whether is greater, he that sitteth at meat, or he that serveth? is not he that sitteth at meat? but I am among you as he that serveth. 28 Ye are they which have continued with me in my temptations.²⁹And I appoint unto you a kingdom, as my Father hath appointed unto me; ³⁰That ye may eat and drink at my table in my kingdom, and sit on thrones judging the twelve tribes of Israel. 31 And the Lord said, Simon, Simon, behold, Satan hath desired to have you, that he may sift you as wheat: 32 But I have prayed for thee, that thy faith fail not: and when

وای بر آن کسی که او را تسلیم کند.³³آنگاه از یکدیگر شروع کردند به پرسیدن که کدام یک از ایشان باشد که این کار بکند؟

مباحثه دربارهٔ بزرگی

²⁴ودر میان ایشان نزاعی نیز افتاد که کدام یک از ایشان بـزرگتر میباشـد. ²⁵آنگـاه بـه ایشـان گفـت: سلاطین امّتها بر ایشان سروری میکنند و حکّامِ خود را ولینعمت میخوانند. ²⁶لیکن شما چنین مباشید، بلکه بزرگتر از شما مثل کوچکتر باشد و پیشوا چون خادم. ²⁷زیرا کدامی ک بزرگتر است؟ آنکه به غذا نشیند یا آنکه خدمت کند؟ آیا نیست آنکه نشسته است؟ لیکن یا آنکه خدمت کند؟ آیا نیست آنکه نشسته است؟ لیکن من در میان شما چون خادم هستم. ²⁸ و شما کسانی میباشید که در امتحانهای من با من به سر بردید. ²⁹ من ملکوتی برای شما قرار میدهم چنانکه پدرم برای مین مقرّر فرمود، ³⁰تا در ملکوت مـن از خـوان مـن بخورید و بنوشید و بر کرسیها نشسته بر دوازده سبط اسرائیل داوری کنید.

پیشگویی عیسی انکار پطرس

¹⁸پس خداوند گفت: ای شمعون، ای شمعون، اینک، شیطان خواست شما را چون گندم غربال کند، ¹⁸لیکن من برای تو دعا کردم تا ایمانت تلف نشود؛ و هنگامی که تو بازگشت کنی برادران خود را استوار نما. ¹⁸به وی گفت: ای خداوند، حاضرم که با تو بروم حتّی در زندان و در موت. ¹⁸گفت: تو را میگویم، ای پطرس، امروز خروس بانگ نزده باشد که سه مرتبه انکار خواهی کرد که مرا نمیشناسی.

³⁵و به ایشان گفت: هنگامی که شما را بیکیسه و توشهدان و کفش فرستادم، به هیچ چیز محتاج شدید؟ گفتند: هیچ.³⁵پس به ایشان گفت: لیکن الآن هر که کیسه دارد، آن را بردارد و همچنین توشهدان را و کسی که شمشیر ندارد جامه خود را فروخته، آن را بخرد.³⁷زیرا به شما میگویم که این نوشته در من میباید به انجام رسید: یعنی با گناهکاران محسوب شد؛ زیرا هر چه در خصوص من است، انقضا دارد.³⁸گفتند: ای خداوند، اینک، دو شمشیر. به ایشان گفت: کافی است.

عیسی در کوه زیتون

³⁶و برحسب عادت بیرون شده، به کوه زیتون رفت و

thou art converted, strengthen thy brethren. 33 And he said unto him, Lord, I am ready to go with thee, both into prison, and to death. 34 And he said, I tell thee, Peter, the cock shall not crow this day, before that thou shalt thrice deny that thou knowest me. 35 And he said unto them. When I sent you without purse, and scrip, and shoes, lacked ye any thing? And they said, Nothing. 36 Then said he unto them, But now, he that hath a purse, let him take it, and likewise his scrip: and he that hath no sword, let him sell his garment, and buy one.³⁷For I say unto you, that this that is written must yet be accomplished in me, And he was reckoned among the transgressors: for the things concerning me have an end. 38 And they said, Lord, behold, here are two swords. And he said unto them, It is enough. 39 And he came out, and went, as he was wont, to the mount of Olives; and his disciples also followed him. 40 And when he was at the place, he said unto them, Pray that ye enter not into temptation. 41 And he was withdrawn from them about a stone's cast, and kneeled down, and prayed, ⁴²Saying, Father, if thou be willing, remove this cup from me: nevertheless not my will, but thine, be done. 43 And there appeared an angel unto him from heaven, strengthening him. 44 And being in an agony he prayed more earnestly: and his sweat was as it were great drops of blood falling down to the ground. 45 And when he rose up from prayer, and was come to his disciples, he found them sleeping for sorrow, 46 And said unto them, Why sleep ye? rise and pray,

lest ve enter into temptation. 47 And while

شاگردانش از عقب او رفتند. 40 و چون به آن موضع رسید، به ایشان گفت: دعا کنید تا در امتحان نیفتید. 41 او از ایشان به مسافت پرتاپ سنگی دور شده، به زانو درآمد و دعا کرده، گفت: 24 ای پدر، اگر بخواهی این پیاله را از من بگردان، لیکن نه به خواهش من بلکه به ارادهٔ تو. 43 و فرشتهای از آسمان بر او ظاهر شده، او را تقویت مینمود. 44 پس به مجاهده افتاده، به سعی بلیغ تر دعا کرد، چنانکه عرق او مثل قطرات خون بود که بر زمین میریخت. 45 پس از دعا برخاسته، نزد شاگردان خود آمده، ایشان را از حزن در خواب یافت. 40 به ایشان گفت: برای چه در خواب هستید؟ برخاسته، دعا کنید تا در امتحان نیفتید!

بازداشت عیسی

⁴⁷و سخن هنوز بر زبانش بود که ناگاه جمعی آمدند و یکی از آن دوازده که یهودا نام داشت بر دیگران سبقت جُسته، نـزد عیسی آمـد تـا او را ببوسـد. ⁴⁸ عیسی بدو گفت: ای یهودا، آیا به بوسه پسر انسان را تسلیم میکنی؟ ⁹⁴ رفقایش چون دیدند که چه میشود، عرض کردن: خداوندا، به شمشیر بزنیم؟ ⁵⁰ و یکی از ایشان، غلام رئیس کهنه را زده، گوش راست او را از این جدا کرد. ⁵¹ عیسی متوجّه شده گفت: تا به این بگذارید. و گوش او را لمس نموده، شفا داد.

⁵²پس عیسی به رؤسای کاهنه و سرداران سپاه معبد و مشایخی که نزد او آمده بودند گفت: گویا بر دزد با شمشیرها و چوبها بیرون آمدید.⁵³وقتی که هر روزه در هیکل با شما میبودم دست بر من دراز نکردید، لیکن این است ساعت شما و قدرت ظلمت. انکار پطرس

انکار پطرس

⁵⁴پس او را گرفته بردند و به سرای رئیس کهنه آوردند و پطرس از دور از عقب میآمد. ⁵⁵ و چون در میان ایوان آتش افروخته، گردش نشسته بودند، پطرس در میان ایشان بنشست. ⁵⁶آنگاه کنیزکی چون او را در روشنی آتش نشسته دید، بر او چشم دوخته، گفت: این شخص هم با او میبود. ⁵⁷او وی را انکار کرده، گفت: ای زن، او را نمیشناسم. ⁵⁸بعد از زمانی دیگری او را دیده گفت: تو از اینها هستی. پطرس گفت: ای مرد، من نیستم. ⁵⁹ و چون تخمیناً یک ساعت گذشت، مرد، من نیستم. ⁵⁹ و چون تخمیناً یک ساعت گذشت، یکیدیگر با تأکید گفت: بلاشک این شخص از رفقای او

he vet spake, behold a multitude, and he that was called Judas, one of the twelve, went before them, and drew near unto Jesus to kiss him. 48 But Jesus said unto him, Judas, betrayest thou the Son of man with a kiss?⁴⁹When they which were about him saw what would follow, they said unto him, Lord, shall we smite with the sword?⁵⁰And one of them smote the servant of the high priest, and cut off his right ear. 51 And Jesus answered and said, Suffer ye thus far. And he touched his ear, and healed him. 52 Then Jesus said unto the chief priests, and captains of the temple, and the elders, which were come to him, Be ye come out, as against a thief, with swords and staves?⁵³When I was daily with you in the temple, ye stretched forth no hands against me: but this is your hour, and the power of darkness.⁵⁴Then took they him, and led him, and brought him into the high priest's house. And Peter followed afar off. 55 And when they had kindled a fire in the midst of the hall, and were set down together, Peter sat down among them. ⁵⁶But a certain maid beheld him as he sat by the fire, and earnestly looked upon him, and said, This man was also with him.⁵⁷And he denied him, saying, Woman, I know him not. 58 And after a little while another saw him, and said, Thou art also of them. And Peter said. Man. I am not. 59 And about the space of one hour after another confidently affirmed, saving, Of a truth this fellow also was with him: for he is a Galilaean. 60 And Peter said, Man, I know not what thou sayest. And immediately, while he yet spake, the cock

crew. 61 And the Lord turned, and looked

است زیرا که جلیلی هم هست.⁶⁰یطرس گفت: ای مرد، نمیدانم چه میگویی؟ در همان ساعت که این را میگفت، خروس بانگ زد. 61آنگاه خداوند روگردانیده، به یطرس نظر افکند. پس یطرس آن کلامی را که خداوند به وی گفته بود بهخاطر آورد که، قبل از بانگ زدن خروس سه مرتبه مرا انکار خواهی کرد.⁶²یس یطرس بیرون رفته، زارزار بگریست.

عیسی در حضور شورا یهود

و کسانی که عیسی را گرفته بودند، او را تازیانه $^{
m 63}$ زده، استهزا نمودند.⁶⁴و چشم او را بسته طیانچه بر رویش زدند و از وی سؤال کرده، گفتند، نبوّت کن! که تو را زده است؟⁶⁵و بسیار کفر دیگر به وی گفتند. و کاتبان فراهـم آمـده، در مجلـس خـود او را آورده، ٔ⁶⁷گفتند: اگر تو مسیح هستی به ما بگو. او به

و چون روز شد، اهل شورای قوم یعنی رؤسای کهنه [•] ایشان گفت: اگر به شما گویم مرا تصدیق نخواهید کرد.⁶⁸و اگر از شما سؤال کنم جواب نمیدهید و مرا رها نمیکنید.⁶⁹لیکن بعد از این پسر انسان به طرف راست قوّت خدا خواهد نشست.⁷⁰همه گفتند: پس تو یسر خدا هستی؟ او به ایشان گفت: شما میگویید که من هستم. 71 گفتند: دیگر ما را چه حاجت به شهادت است؟ زيرا خود از زبانش شنيديم.

upon Peter. And Peter remembered the word of the Lord, how he had said unto him, Before the cock crow, thou shalt deny me thrice. 62 And Peter went out, and wept bitterly. 63 And the men that held Jesus mocked him, and smote him. 64 And when they had blindfolded him, they struck him on the face, and asked him, saving, Prophesy, who is it that smote thee? ⁶⁵ And many other things blasphemously spake they against him. 66 And as soon as it was day, the elders of the people and the chief priests and the scribes came together, and led him into their council, saying, ⁶⁷Art thou the Christ? tell us. And he said unto them, If I tell you, ye will not believe: 68 And if I also ask you, ye will not answer me, nor let me go. 69 Hereafter shall the Son of man sit on the right hand of the power of God. 70 Then said they all, Art thou then the Son of God? And he said unto them, Ye say that I am. 71 And they said, What need we any further witness? for we ourselves have heard of his own mouth.